

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: مجله هفته

۰۹ سپتمبر ۲۰۲۱

صلح به جای جنگ: «کمر بند و جاده» چین و طالبان.

در شرایطی که کل دنیا منتظرند تا ببینند آیا طالبان به تعهدات خود در برابر جامعه جهانی عمل می کند یا خیر، افغانستان با مشکل فقر و قحطی مواجه شده است. این روند نشان می دهد که دشواری های پیش روی افغانستان تحت کنترل طالبان تازه شروع شده است و طالبان باید به حل مجموعه ای از دشواری ها در راستای بازسازی این کشور و احیای اقتصاد آن بپردازد.

در چنین شرایطی، طالبان به ابتکار «کمر بند و جاده» علاقه نشان داد. بر اساس گزارش رسانه های پاکستانی، «ذبیح الله مجاهد» سخنگوی طالبان اعلام کرده که به دنبال گسترش دامنه اجرای پروژه کریدور اقتصادی چین- پاکستان به افغانستان است. «وانگ ون بین» سخنگوی وزارت امور خارجه چین در پاسخ به سوالی که در این رابطه مطرح شد، تأکید کرد که چین متوجه شده که طالبان افغانستان به ادامه حمایت و مشارکت فعال در ساخت ابتکار کمر بند و جاده امیدوار است؛ بر

اساس اظهارات وانگ ون بین، چین امیدوار است که هر چه سریع تر انتقال قدرت در افغانستان بدون مشکل و هموار و آرام اجرایی شود و صلح و ثبات پایدار در این کشور حکمفرما گردد چرا که این روند پیش نیاز و اساس سرمایه گذاری شرکت ها در افغانستان است.

حقیقت این است که کمربند و جاده، ابتکاری است که مورد استقبال گسترده ای در دنیا قرار گرفته است. با این حال، این سؤال مطرح می شود که ابتکار کمربند و جاده چیست و چرا تمام کشورها و سازمان ها با وجود فرهنگ ها و ادیان و شرایط متمایز به اجرای این ابتکار تمایل نشان داده اند؟

۷ سپتمبر سال ۲۰۱۳ میلادی بود که «شی جین پینگ» رهبر چین، ابتکار «کمربند اقتصادی جاده ابریشم» را ارائه کرد؛ در تاریخ ۳ اکتوبر همان سال نیز ابتکار «راه ابریشم بحری قرن ۲۱» توسط رهبر چین ارائه گشت؛ این دو ابتکار در مجموع به عنوان ابتکار «کمربند و جاده» معرفی شده اند.

به دنبال گذشت ۸ سال از اجرای این ابتکار، مشخص شده که کمربند و جاده نماد سازندگی و توسعه و صلح است و این ویژگی ها را می توان در جریان اجرای مجموعه پروژه هائی از جمله بندر گوادر در کریدور اقتصادی چین-پاکستان، خط راه آهن نایروبی-مومباسا در کشور کنیا، خط لوله انتقال نفت و گاز چین-میانمار، بندر پیرائوس در یونان، راه آهن سریع السیر جاکارتا-باندونگ در اندونزی و پل پادما در بنگله دیش بخوبی مشاهده کرد.

تمامی این پروژه ها فرصت های بسیار زیادی برای اشتغال زائی های محلی ایجاد کرده و سود اقتصادی پایداری را برای مردم محلی به ارمغان آورده و در عین حال فرصت های پیشرفت و توسعه فراوانی را نیز برای منطقه فراهم کرده اند. برای مثال، به گزارش وب سایت اطلاعاتی «Gwadar Pro» پاکستان، افغانستان اولین کشور محصور در خشکی واقع در آسیای میانه است که از بندر گوادر بهره مند شده است. در سال ۲۰۲۰، افغانستان اقدام به واردات ۴۳۰۰۰ تن کود کیمیایی از طریق بنادر کرد که این اقدام، نقش کمک کننده ای در مسیر توسعه کشاورزی این کشور داشت.

اگرچه ابتکار «کمربند و جاده» توسط چین مطرح شده اما اجرای آن همواره مبتنی بر اصل «مشورت، ساخت و بهره مندی مشترک» صورت گرفته است. این نوع روحیه در دنیای پر از هژمونی و سلطه جوئی و یکجانبه گرایی امروز، ارزش قابل ملاحظه ای دارد و قابل تقدیر است!

در حقیقت، این نوع رویکرد چین در قبال دنیا مبتنی است بر طرز فکر این کشور مبنی بر این که تمامی کشورها، چه بزرگ و چه کوچک، با یک دیگر برابرند.

چین در عرصه دیپلماتیک، همواره با هژمونی و مداخله در امور دیگر کشورها مخالفت و بر تساوی همه کشورها چه بزرگ و چه کوچک تأکید کرده است؛ تأکید مسؤولان چینی بر حل و فصل دشواری های پیش روی بشریت با استناد به روش هائی از جمله میانجی گری های سیاسی، امدادسانی های اقتصادی و تکمیل سازوکارهای اجتماعی و تبدلات فرهنگی است.

بدیهی است که آنچه در پس زمینه اجرای ابتکار «کمربند و جاده» نهفته، سازندگی، توسعه، صلح و برابری است و این همان چیزی است که با سیاست «سرنگونی و بمب» آمریکا تناقض دارد؛ آمریکا در طول دهه های گذشته بر اساس این نوع سیاست، اقدام به مداخله در امور کشورهائی مانند افغانستان، عراق، سوریه و لیبیا به اسم دفاع از دموکراسی و آزادی بیان کرده و جنگ، قحطی و فقر و تلفات و بیماری از خود بر جای گذاشته است.

طبق آمار سایت رسمی وزارت بازرگانی چین، تا تاریخ ۵ اگست سال ۲۰۲۱ میلادی، ۱۴۰ کشور و ۳۲ سازمان بین المللی، ۲۰۶ سند همکاری مربوط به اجرای ابتکار کمربند و جاده را با چین امضاء کرده اند persian.cri.cn.